

3—4 « deputați » aleși de ei înșiși¹. În sfârșit, la 4 septembrie, Kiselef primea următoarea situație:

Băjenari intrați în țară pe la carantinele:					
	Călărași	Piua Petrii	Brăila	Total	Din care
Familii:	338	1 160	852	2 350	61 trecute în Moldova

Dintre cele 2 289 de familii de băjenari, plecaseră, în locuri necunoscute, și neînsoțite de cinovnici, 566 de familii. Cele însoțite se aflau: 733 în jud. Brăila; 300 în Ilfov; 105 în Buzău; 38 în Dimbovița; 22 în Ialomița; 109 la Focșani; 94 la Ploiești și 322 la București.

Cifra de 2 350 de familii nu reprezenta însă decât numărul aproximativ exact al celor intrați prin cele trei carantine² și numai în perioada mai-septembrie 1830. Nu erau incluși nici băjenarii veniți în anii 1828, 1829 și 1830 (până în luna mai). În realitate, la această dată numărul era de peste două ori mai mare. De asemenea, nici cifrele date pe județe și orașe nu reflectau realitatea. Conștient de aceasta, Divanul adăuga că îndată după înregistrarea datelor de mai sus « cițiva dintre dînșii, găsindu-și locuri mai bune, s-au mutat în alte județe ». De asemenea, se arăta lui Kiselef că « deputații băjenarilor, pe județe, au fost chemați la Divan, unde, citindu-li-se « Așezământul » tălmăcit în limba bulgară și căruia i s-a făcut o largă publicitate³, « au rămas mulțămiiți », cu rezerva ca să nu li se ia armele, dînd pentru aceasta chezași. În sfârșit, puținii deputați veniți au ales dintre dînșii pe Vasile Hagi Mihail, care, locuind în București, să intervină la Divan în caz de nevoie sau de vreo « strămtorare de la pămînteni ». Toți « deputații ce-și vor alege pe la județe » urmau să se adreseze acestui « protector » al lor⁴.

Îndată după aceasta, Divanul a scris din nou tuturor ispravnicilor din județe ca operația de înregistrare să se facă de către dînșii, și nu de către ispravnicii străini, organele celor din urmă dînd doar ajutor. De asemenea, băjenarii care dădeau chezășii își puteau păstra și armele⁵. Kiselef însuși a cerut să stea de vorbă personal cu deputatul și protectorul tuturor bulgarilor, Vasile Hagi Mihail, pentru a afla toate nevoile lor și a lua măsuri de îndreptare⁶. Ales în această calitate de către « obștea bulgarilor veniți din Rumeli spre lăcuință în acest prințipat prin înscrisul lor », Vasile Hagi Mihail era întărit de Divanul săvîrșitor. El avea datoria să răspîndească printre bulgari textul « Așezământului » tradus în bulgărește și să observe, « cercetînd în taină », dacă nu cumva unii dintre dînșii, « lăsîndu-și meșteșugurile lor, să întoarcă către răul de obște ».

¹ *Ibidem*, f. 418—421, 434, 436 și 470.

² Pentru tabelele luate de Iancu Samurcaș de la cei trei trimiși ai Divanului la carantine, însuși Ilie, postelnicelel de la Piua Petrii, raporta Divanului că « viind coconu Iancu Samurcaș noaptea, m-au apucat să-i dau perilipsis. . . cu grabă, neîngăduindu-mă pînă a se face ziuă, ci așa din așternut sculindu-mă am dat. . . De va fi vreo greșală la acel perilipsis nu știu. Iar catastiful adevărat ce-l voi aduce curat va dovedi, fără a avea vreo greșală. . . » (*ibidem*, f. 485).

³ *Ibidem*, f. 466—467.

⁴ *Ibidem*, f. 437, 468, 469 și 500.

⁵ *Ibidem*, f. 440.

⁶ Audiența a avut loc la 8 septembrie (*ibidem*, f. 496).